

О. В. КРАВЦОВ, канд. техн. наук, доц., О. П. ВІННИЧЕНКО, студент,
Криворізький національний університет

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ДЕРЖАВИ

Перед підприємствами завжди стояла непроста задача - задовольняти потреби суспільства в умовах конкуренції та невизначеності. Історично склалося, що попит породжує пропозицію. Якщо поглянути на питання з погляду інноваційної діяльності, то можна побачити, закономірність, що чим більше «ноу-хао» та, чим більше воно полегшує життя тим більше на нього попит та більший можливий економічний ефект.

Ні для кого не секрет, що чим довше продукт інновації користується попитом на ринку, тим більша економічна вигода від впровадження цієї інновації та виправдані ризики. Проблему ведення інноваційної політики необхідно визначати не лише як окремого господарства. Ця проблема без перебільшення належить до категорії загальнодержавної. Глобальність проблеми полягає в тому, що інновації вводить лише кожне десяте підприємство. Це означає, що проблематика стоїть не лише за браком різноманітного вибору продукції споживачем та низькою конкурентоспроможністю решти вітчизняних підприємств на внутрішньому ринку. В перспективі це загрожує високим рівнем імпорту, це майже невідворотно поглине внутрішнього виробника. У подальшому є ймовірність, що залишаться лише підприємства, які продають лише сировину. Саме питання інноваційного розвитку підприємств для економіки має ключове значення. Державою розроблено програму фінансування фундаментальних досліджень, але незважаючи на цей здавалося б переломний момент невідворотним є той факт, що кількість вчених у країні зменшується із року в рік [1].

Шлях інновації від початку й до споживача насправді дуже довгий та сповнений непередбачуваних подій ризиків та зазвичай до випуску першого продукту окремо взятої інновації знаходиться в умовах невизначеності. Перше, з чого починає свій шлях новація це з фундаментальних досліджень, якої небудь сфери діяльності або явища. Результатом досліджень є новація, а вже згодом впроваджена в технологічний процес новація перетворюється в інновацію. Також не варто забувати про час інноваційного лагу, цей час, може коливатися від декількох місяців до десятків років. За цей час можливий інноваційний ефект втрачається та впровадження інновації, можливо, стане не виправданим ризиком для підприємства.

Однак, навіть якщо отримано результат - це не означає, що це відкриття буде корисним саме вашому підприємству. Процес відбору відкриттів (новацій) потребує дуже ретельної оцінки потенційної вигоди та пов'язаний з багатьма факторами. Винахід, що ідеально підходить одному підприємству, можливо, взагалі не підходить іншому та навпаки.

Політика держави має бути спрямована на розвиток та нарощування інноваційного потенціалу, стимулювання та заохочення підприємств до ведення та моніторингу інноваційної політики, що має позитивно відобразитись, як на економічному стані підприємства так і на глобальному - національному рівні. Позицію держави щодо інноваційної діяльності суб'єктів господарювання визначити як пріоритетну та ключовою за для стабільного економічного розвитку країни.

Отже, можна зробити висновок, що початком інноваційної діяльності будь-якого підприємства починається з досліджень, в ході досліджень, може бути винайдене відкриття. однак потрібно зазначити, що більшість досліджень закінчується без очікуваних результатів, незважаючи на те, що самі фундаментальні дослідження фінансово ємкий процес та потребує багато коштів на фінансування. Для того, щоб ввести інновацію у виробництво потрібно дуже чітко розуміти фінансові можливості підприємства та оцінювати інноваційний потенціал підприємства. Інноваційна діяльність дуже тісно пов'язана з ризиками та не кожне підприємство може закінчити введення інновації у виробництво, що пов'язано з багатьма чинниками, але найрозповсюдженіший з них - це переоцінка своїх фінансових можливостей.

Список літератури

1. Наукова та науково-технічна діяльність в Україні у 2019 році: науково аналітична доповідь / Т.В. Писаренко, Т.К. Куранда та ін. – К.: УкрІНТЕІ, 2020. – 109 с.